

Aziz ve Muhterem kardeşlerim,

Bu sohbetimizde sizlere ilmî ve îtikadî bazı konulardan bahsedeceğim. Meselâ cin, şeytan, tenasüh, deccal, İsa (a.s) vs. gibi.

Evvelâ şundan başlayalım: Cin nedir? Var mıdır? Yok mudur? Cin kelimesi lügat mânâda gizlenmek anlamındadır. Yani gizli ve görünmeyen demektir. Cinin varlığı Kur’ân-ı Kerîm ve hadîs-i şeriflerle sabittir. Bazı filozoflar cinlerin varlığını inkâr etmişse de, Kur’ân ve hadîs-i şeriflerle sabit olduğu için cinlerin inkârı küfürdür.

Cinlerin aslı, kökü nedir?

Bu konuda ulemâlar iki kısma ayrılmışlardır. Bir kısmı, cinlerin babası şeytan-ı aleyhillânedir, kökü ondan geliyor demişler. Bir kısmı da cinler başka, şeytanlar başka demişler.

Cinlerin yaratılışı dumansız ateşten, insanın yaratılışı ise topraktanır. Şeytan daha önce meleklerin arasındaki ismi Azazil iken, daha sonra lanetlenip huzur-u ilahîden kovulunca ismi “İblis” olmuştur. İblis, demek Allah’ın (c.c) rahmetinden ümitsiz olan, ümidi kalmayan demektir. Şeytan melek değil “cin”dir. Bazı âlimler şeytan için melek demişler ama, melek değil cindir. Melekler hiçbir zaman Allah’ın (c.c) emrine karşı gelip, âsi olmazlar. Şeytan ise karşı geldiği için cindir. Bu durum Kur’ân-ı Kerîm’de âyetlerle belirtilmiştir.

Şeytan aynı zamanda da cinlerin babasıdır. Cinlerin de tıpkı insanlar gibi âsi olanı, mutî olanı vardır. Ancak cinlerden peygamber olmaz. Onlarda peygamberlerin sözünü kendi kavmine götürüp korkutan “nuzür” vardır. Nuzür, korkutucu anlamındadır. Cinler Peygamber Efendimiz’e (s.a.v) iki sefer gelip dinlemişler ve kendi kavmine gidip işte “Allah’ın azabı var! Allah’ın gazabı var! İman edin!” diye korkutmuşlar.

Bu durumu Kur’ân-ı Kerîm’de bize bildiriyor. Zaten Peygamber Efendimiz (s.a.v) bütün cin ve inse gönderilmiştir. Cinler O’dan (s.a.v) önce de Hz. Musa’ya (a.s) îman etmişlerdi. Çünkü Kur’ân-ı Kerîm’de:

“Biz Kur’ân-ı işittik ki Musa’dan sonra inen kitaba”, diye bahsediyor. (*Ahkaf, 30*)

Demek ki cinler Hz. Musa’yı (a.s) tanıyorlar ki böyle söylemişler. Cinlerin de âsileri ve mutî olanları var demiştik. Asî olanları cehenneme, mutî olanları cennete gideceklerdir.

Bu dünyada onlar bizi görüyor, ancak biz onları göremiyoruz. Ahirette ise bunun tam tersi biz onları göreceğiz. Ancak onlar bizi göremeyecekler.

Âhirette onların makamı insanlar gibi yüksek olmayacaktır. Cinlerde kâfir, fâsık, münâfık, mutî, ebrar var. Ancak onlarda peygamber ve Hz. Ebû Bekir (r.a) gibi mukarrebun makamında kimseler yoktur. Onların makamı daha düşük olacaktır.

Cinler de bizim gibi yerler, içerler ve evlenirler. Cinler sınıf sınıftır, bazıları evlerde bulunup, insanlarla beraber yaşarlar. Hatta onlardan bazıları yılan siyah kedi ve siyah köpek kisvesine girerler. Bunun için Peygamber Efendimiz (s.a.v):

“Evlerdeki yılanları korkutmadan öldürmeyin. En az iki üç defa korkutun, kaçmazlarsa onları öldürün!” buyurmuştur.

Hendek gazvesinde, ensardan yeni evlenmiş olan bir genç, zaman zaman izin alıp evine giderdi. Bir seferinde, Resûlullah (s.a.v):

- Giderken yanına kılıcını da al! buyurdu.

Bu genç de Resûlullah'ın (s.a.v) emri üzerine yanına kılıcını alıp eve doğru giderken, tam eve geldiğinde bir de bakıyor ki yeni gelin olmuş hanımı, kapının ortasında dışarıda bekliyor. Tabi genç bu durumu görünce, kılıcını çekip hanımına hışımla yaklaşıyor:

- Hanım niye dışarda bekliyorsun? diye soruyor ve hanımı:

- Dur bey bana vurma! İçeri gir de gör! diyor.

Genç içeri girince, bir de bakıyor ki, uzun bir yılan uzanmış yatağın üzerinde yatıyor. Besmele çekmeden ve yılanı hiç korkutmadan kılıcını çekerek yılanı bir darbe indirip, kesiyor.

Hanımı olayı şöyle anlatıyor:

- Kocam yılanı kesince, yılan bir tarafa, o diğer tarafa yuvarlanıp ikisi de öldü, ancak önce hangisi öldü ben anlayamadım. Çünkü yılan sonradan kayboldu, diyor.

İnsanlar Resûlullah (s.a.v) Efendimiz'e gelip:

- Yâ Resûlullah! Ne olur dua et de, gencimiz yaşasın! diye yalvarmışlar.

Resûlullah (s.a.v):

- O genç artık öldü, onun için bir şey yapılamaz, buyurmuş ve bu olaydan sonra:

- Yılanı öldürmeden önce en az iki üç sefer korkutun! Kaçmıyorsa o zaman öldürün! buyurmuş.

İşte bu cinler, bazen de siyah köpek ve kedi bazen de insan kisvesine girerler. Ancak insanlar onları gerçek ve kendi suretlerinde göremezler. Sadece başka kisvelere girince görebilirler.

Bazen şöyle bir soru oluyor: Cinlerle evlenmek câiz midir? Değil midir? Veya böyle bir şey olur mu, yoksa olmaz mı?

Bunlar ateşten yaratıldığı için başka kisvelere girebilirler. Meselâ insan kisvesine girerler. O zaman cin ve insanın birleşmesi mümkün olabilir. Fakat nikâhı câiz değildir. Bu görüşü İmam-ı Mâlik b. Enes (r.a) belirtmiştir.

İnsanlar gelip İmam-ı Mâlik (r.a):

- Yâ İmam! Bir insan bir cinni ile evlenebilir mi? diye sormuşlar. İmam-ı Mâlik (r.a):

- Bu mümkündür. Ancak ben buna câizdir diyemem. Ne için caiz diyemem diye sorarsanız, şöyle cevap vereyim: Eğer buna caiz dersem, bir kadın gider zina yapar, ondan bir çocuk olursa,

ben de bu çocuk kimin diye sorduğumda benim beyim cinnidir derse, ben ona ne cevap verebilirim, buyurmuştur.

Demek ki, bir kişi gidip de “Ben cinlerle evlendim” derse bu evlilik câiz değildir. Diğer bütün mezheplerde de, İmam-ı Mâlik’in (r.a) bu fetvası geçerlidir. Ve bu fetvası için demişlerdir ki:

“ Bu hem çok aklî hem de çok ilmî bir delildir.”

Cinlerin de kendileri için Kur’ân okuyanları, âlimleri vardır. Hatta Şeyh Abdulvehhab Şârânî hazretleri zamanında cinlerin âlimleri bir araya gelmişler ve toplanıp tam 80 tane soru hazırlayıp bir cinni ile Şeyh Şârânî hazretlerine göndermişler. Yalnız bu soruları götüren cinni, sorular bir torba içinde boynunda asılı olduğu halde siyah bir köpek kisvesine girmiş. Şârânî hazretlerinin sofileri de bu siyah köpeği oradan kovup uzaklaştırmak isteyince onlara:

- Onu kovmayın, o köpek değildir, bırakın gelsin, demiş.

Köpek yanına gelince boynundaki 80 tane soruya cevap olarak tam 150 sayfalık bir kitap yazmış. Öyle ki o kitapta her sorunun fetvasını tek tek belirtmiş ve:

- Eğer yine böyle soracağımız birtakım sorular olursa, gelip bana veya benim gibi başka bir âlime istediğiniz zaman sorabilirsiniz, diye eklemiştir.

Mübarek, bu cevaplardan sonra da insanlara:

- Demek ki, cinler insanlar gibi ileri derecede ilme sahip değiller, diye de belirtmiş. O zamanın âlimleri bu fetvaları içeren kitabı okuyunca:

- Hakikaten bu ilmi derin bir âlimin yazmasıdır, diye itiraf etmişler.

Bu kitap hâlâ piyasada mevcuttur. Türkiye’de bulunmasa da, Mısır’da filan mevcuttur.

Muhterem kardeşlerim, cinler, insanların içine girebilir hatta bayılabilirler. Bu baygınlık hadisesi iki kısımdır: Bir kısmı tıbbîdir ve beyinden kaynaklanır, bir kısmı ise cinlerin sebep olduğu baygınlıktır. Tıbbî olan baygınlık, Allah’ın izni ile doktorların tedavisiyle iyileşir, cinlerden kaynaklanan baygınlık ise ancak o hastayı okumakla düzelir.

Bir gün Resûlullah Efendimiz’e (s.a.v) bir kadın gelip:

- Yâ Resûlullah! Ben düşüp bayılıyorum. Bayılınca da şeytan üzerimi açıyor, dua edin de ben şifa bulayım, demiş.

Resûlullah (s.a.v) Efendimizde:

- İstersen dua ederim iyileşirsin, istersen de bu hastalığa sabret ben seni cennet ile müjdeleyeyim, buyurunca kadın:

- Yâ Resûlullah, cennet hoştur. Ben bu hastalığa sabretmeyi tercih ediyorum ancak düştüğüm zaman üzerim açılmasın, demiş.

Bunun üzerine Resûlullah Efendimiz (s.a.v) dua buyurmuş, kadının bayılması devam etse de bundan sonra üzeri hiç açılmamış.

Muhterem kardeşlerim; cinlerin insanlara musallat olma sebeplerinden bazılarını anlatmak istiyorum. En çok şu sebeplerden dolayı musallat oluyorlar:

Birincisi: İnsanların onlara eziyet vermelerinden dolayıdır. Bu yüzden onlar da insanlara fazla eziyet veriyorlar. Bu sebeple bu meseleye çok dikkatinizi çekmek istiyorum. Özellikle köy gibi ıssız yerlerde abdest bozarken dikkat edin! Delik olan yerlerde abdest bozmayın. Çünkü delik olan yerlerde cinler vardır. Ya da euzü besmele çekmeden abdest bozmayın. Tuvaletlere girip-çıkarken mutlaka euzü besmele çekip öyle girin-çıkın. Tuvalet içinde değil dışında çekin ve oralarda fazla kalmayın. İçeride yüksek sesle bağırmanın, hele hele bir yere su dökerken, özellikle sıcak su dökerken mutlaka besmele çekip öyle dökün. Çünkü onlar besmele çekince kaçıyorlar aksi takdirde onları yakarsınız, bu sebeple sizlere musallat olurlar.

İkincisi: Âşık olmalarından dolayı musallat olurlar. Çünkü onlar bizim gibi topraktan değil de dumansız ateşten yaratıldıkların için çok hafif olurlar bu sebeple de çok kolay ve çabuk âşık olurlar.

Bayanlar banyo yaparken mutlaka besmele ile girip çıksınlar ve içeride çok fazla açılmasınlar. Çünkü bayanlara çok âşık olup, çok fazla musallat oluyorlar. Bazen de bile bile musallat olurlar, ancak insana en çok musallat oldukları an, insanların fazla korku, fazla üzüntü ve fazla sıkıntılı olduğu anlardır. Bu durumlar, onlara adeta davetiye çıkarır.

Cinlerden korunmak için en güzel ilaç, Allah'ın (c.c) kelimidir. Fatiha, Âyet-el Kürsî, Amenerrasülü, İhlâs, Felâk ve Nâs sûrelerini çok okumak oldukça faydalıdır.

Hele hele Âyet-el Kürsî çok faydalıdır. Bir de ezan. Cinler ezandan kaçarlar.

Muhterem kardeşlerim, Allah'a (c.c) şükürler olsun ki, Peygamber Efendimiz (s.a.v) hadîs-i şeriflerine uyararak vermiş olduğumuz dualar, tedavide yüzde yüz tesir ediyor. Ancak hastanın iyileşince de bu duaları bırakmadan devam etmesi gerekir.

Bu konuya gelmişken size bir olay anlatmak istiyorum:

Peygamber Efendimiz (s.a.v) zekât ve fitreleri bir yerde toplayıp başına bir nöbetçi diker, daha sonra da bu toplanan fitre ve zekâtları fakir insanlara dağıtırdı. Hadis-i şeriflerde ismini çokça duyduğumuz Ebû Hureyre, (r.a) bu toplanan zekât mallarının başında nöbet tutarken, bir gece bir hırsız geldi, tam zekât mallarından çalmak isterken, Ebû Hureyre (r.a) adamı yakaladı. Adam:

- Ne olur beni bırak gideyim, diye yalvarmaya başladı.

Ebû Hureyre (r.a):

- Hayır, bırakırsam sen yine gelirsin, dedi. Adam:

- Benim çocuklarım çok küçük ve fakir bir insanım. Söz veriyorum bir daha gelmeyeceğim, yeter ki beni bırak, deyince Ebû Hureyre (r.a) dayanamayıp adamı salıverdi.

Sabah olunca Resûlullah (s.a.v) Efendimiz:

- Yâ Ebû Hureyre esirini ne yaptın? diye sordu.

- Yâ Resûlullah dayanamayıp salıverdim, dedi.

- Yâ Ebû Hureyre dikkat et! O yine gelecek, dedi.

Hakikaten de, ikinci gece yine aynı adam, hırsızlık yapmak isterken Ebû Hureyre (r.a) onu yakaladı. Adam yine yalvardı, Ebû Hureyre (r.a) yine dayanamayıp bıraktı. Ertesi sabah Resûlullah (s.a.v) yine:

- Esirini ne yaptın? diye sordu.

- Dayanamayıp bıraktım Yâ Resûlullah, deyince Resûlullah (s.a.v):

- Dikkat et o yine gelecek, buyurdu. Üçüncü gece aynı adam yine geldi. Ebû Hureyre (r.a) onu yine yakaladı. Adam aynı şekilde yalvarsa da Ebû Hureyre (r.a):

- Ne dersen de bu sefer seni bırakmam, diye kararlılık gösterince, adam:

- Beni bırakırsan sana bir şey öğreteceğim. Eğer sen şunu okursan sana ne şeytan ne de bir cin yaklaşamaz, dedi.

- Peki nedir o? deyince:

- O Âyet-el Kürsî'dir, dedi.

Ebû Hureyre (r.a) onu bıraktı. Ertesi sabah Resûlullah (s.a.v) Efendimiz:

- Yâ Ebû Hureyre! Üç gün üst üste gelen o adamın kim olduğunu biliyor musun? diye sorunca:

- Hayır bilmiyorum, yâ Resûlullah, diye cevap verdi. Resûlullah (s.a.v):

- O gelen şeytandı. Fakat mel'un sana doğruyu söyledi, buyurdu.

Muhterem kardeşlerim, bunlar insanın kanına giriyorlar, içine girip insanın kendi sesiyle konuşup birçok kişiyi yoldan çıkarıyorlar. Cin ve şeytanlar, geçmişte ve şu anda olan olayları bilebilirler, ancak gelecekte olacak olayları ve gaybı kesinlikle bilemezler. Çünkü onlar hızlı hareket edebilirler ve çok uzun yaşayabilirler. Dört yüz, beş yüz, hatta altı yüz sene yaşayabilirler. Bu sebeple geçmişte olan bir olayı görmüş olabilirler veya çok hızlı gidip bir başkasına sorabilirler, ancak dediğimiz gibi geleceği ve olacak olayları bilemezler.

Bunlar Allah'ın (c.c) yolundan ayrılmış kişilere yardımcı olurlar. Müseyleme'tül Kezzab, Esvedl-ül Ansi isimli yalancı peygamberler gibi. Mısır'da bir zât (kişi), insanlara yüzüklerini Nil nehrine atmalarını söylüyor, onlar da atınca kendisi cin ve şeytanların yardımıyla elini uzatıp, yüzüğü aldığı gibi sahiplerine veriyordu. Bu ölünce oğlu ben de babam gibi yapacağım deyince, annesi:

- Aman oğlum yapma! diyor:
- Anne ne için yapmayayım? deyince

Annesi bir kutu, ya da sandık çıkartıp içindeki bir putu işaret ederek:

- Oğlum baban bir şey yapacağı zaman önce bu puta secde ediyordu ve bu puta secde etmeden cinler babana yardım etmiyordu, diyerek oğlunu vazgeçiriyor.

Demek ki, cinleri kullanmak için büyük günahlar işlemek lazım. Çünkü onlar insanı önce İslâm'dan çıkartır sonra yardımcı olurlar. Allah (c.c) bizleri muhafaza eylesin.

Muhterem kardeşlerim!

Burada sizlere birkaç konu açıklamak istiyorum. Birincisi: Ruh çağırma olayı. Meselâ toplanıp ölen bir insanın ruhunu çağırıyorlar, sonra o gelene soru soruyorlar. Onlar soruyor, o cevap veriyor, onlar soruyorlar, o cevap veriyor. Fakat gelen, ölen kişinin ruhu değil, onun şeytanıdır. Çünkü her insan ile beraber bir şeytan vardır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) bunu hadîs-i şeriflerinde bizlere açıklamıştır. İşte o "ruh" diye çağrılan o kişinin ruhu değil, şeytanıdır. Her insanın yanında iyiliğe çağıran bir melek ve kötülüğe çağıran bir şeytan vardır.

Meselâ, bir insan Allah (c.c) için bir sadaka vermek ister, sonra bu fikrinden vazgeçer. İşte sadaka vermeyi telkin eden melektir, buna mâni olan, düşünceyi vesvese olarak insana veren ise şeytandır.

Bu yüzden Peygamber Efendimiz (s.a.v):

- Aklınıza hayırlı bir iş geldiğinde hemen onu yapınız, ta ki şeytan o fikri sizden çalmadan! buyurmuştur.

Demek ki insanlar ruh çağırıyoruz diye cinleri çağırıyorlar. Şöyle bir soru sorulabilir:

- Peki cinleri kullanmak caiz midir?

Cinlerin hayır işlerde kullanmak caizdir. Meselâ; Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) gelmişler, İslâm'ı dinlemişler, Müslüman olmuşlar, sonra gidip kendi kavimlerine İslâmiyet'i anlatmışlardır. Birçok büyük zat vardır ki, cinler yanlarına gidip îman etmiş, tövbe almışlardır. Biz, Gavs Abdulhâkim Hüseyini hazretleri zamanında gördük ki cinler onun yanına gelip tevbe alıyorlardı. Yani Gavs hazretleri hem insin hem de cinlerin Şeyhi idi. Yalnız bir keresinde Gavs hazretleri:

- Cinler çok vefalı değiller, bazen çok geliyorlar, bazen hiç gelmiyorlar, dediğini hatırlıyorum. İnsanlar bazen cinleri kötü işlerde kullanıyorlar, meselâ:

- Gidin filan adamın malını alın! Filan adama şunu yapın! diyorlar. Bu da büyük bir günahdır. Allah (c.c) bizleri onların şerrinden muhafaza eylesin. Onlardan muhafaza olunmak için

de size okuduğumuz duaları – Fatiha, Âyet-el Kürsî, AmenerResûlü, İhlas, Felâk ve Nâs– sureleri sabah akşam okuyup vücudunuza üflersiniz, hatta bunları üçer defa okursanız daha iyi olur, inşaallah muhafaza olursunuz ve size o zaman hiçbir şey yaklaşamaz.

Muhterem kardeşlerim!

Burada sizin sormuş olduğunuz bazı soruları cevaplayalım.

Soru: Kemikleri yakmak caiz midir?

Cevap: Kemiklerle istinca yasaklandığına göre, yakmak da caiz olmaz. Çünkü kemikler cinler için bol etli kemik ve yiyecek haline geliyor ve yiyorlar, bir de hayvan gübresi onların hayvanlarının yiyecekleri hâline geliyor.

Soru: Ezan okunduğu zaman Müslüman cinler de kaçır mı?

Cevap: Müslüman olan cinler ezan okunduğu zaman kaçmaz, diğerleri kaçarlardı.

Soru: Müslüman cinler de, insana o hastalık zamanlarında musallat olup zarar verirler mi?

Cevap: Müslüman cinler, insanlara zarar vermez, ancak bazen âşık olurlar.

Soru: Her insan ile beraber şeytan mı yoksa cin mi vardır?

Cevap: Cin ile şeytan aynı kökten gelir. Yalnız, cinlerden âsi ve mûti olan vardır. Ancak şeytan illâ âsidir.

Cinler, Medine-i Münevvere’de çok fazladır. Orada Peygamber Efendimiz’i (s.a.v) ziyarete çokça gelirler.

Soru: Kabirlerle görüşmek var mıdır? Yani “Ben filan kabirdeki kişi ile görüştüm” diyen bir kişi gerçekten o kabir ehli ile görüşmüş müdür? Yoksa görüştüğü oradaki cinler midir?

Cevap: Ölmüş insanlarla görüşmek Allah’ın (c.c) veli kulları için mümkündür. Hatta kerametın en hafifi “Keşfi Kûbûr” dur. Ehlullah için mümkündür, ancak bunun dışındakiler cinlerle görüşüyor demektir. Uyku ile uyanıklık arasındaki duruma “vakıa” denilir. Bu ne tam uyku ne de tam uyanıklık hâlidir. Bu anlarda sâlih kişiler görüşebilir.

Cevap: İlmî Gayb ancak Allah’a (c.c) mahsustur ve O’ndan başka kimse gaybı bilemez, fakat Cenâb-ı Mevlâ (c.c) bazı ciddi meseleleri bazı kişilere bildirebilir ve bu vesile ile onlar da bazı şeyleri bilebilirler. Allah’ın (c.c) ilmi, hem zâti hem de küllîdir. Allah (c.c) ezelden ebede ne olmuş ise, ne olacak ve nasıl olacak ise her şeyi biliyor, hiçbir şey O’ndan gizli değildir. Mahlûk bunu kesinlikle bilmiyor, ancak Cenab-ı Mevlâ birisine bir şeyi bildirmiş ise bilebilir.

Onun bu bilgisi de ilm-i yakîni ifade etmiyor. Meselâ; Peygamber Efendimiz (s.a.v) Hz. Hasan’ı (r.a) işaret ederek:

- Benim bu oğlum çok efendidir. Bu oğlumun sayesinde iki büyük Müslüman cemaat barıştıracaktır, buyurmuştur. (Buhari, Tirmizî, Tac, 3/356)

Demek ki iki büyük Müslüman grup arasında bir ihtilaf, fitne olacak, savaş çıkacak ve Hz. Hasan (r.a) ’da o iki grup Müslümanın barışmasına vesile olacaktı.

Nitekim öyle de oldu. Ancak ne zaman? Hz. Ali'nin (r.a) ahirete irtihalinden sonra iş Hz. Hasan'a (r.a) kaldı. Halifelik makamına Hz. Ali'den sonra Hz. Hasan'ı (r.a) geçirdiler ve O'na biat ettiler. Hz. Muaviye (r.a) ve Hz. Hasan'ın (r.a) ordusu karşı karşıya gelmişti ve Hz. Hasan (r.a) kan dökülmesini istemediği için bazı şartlar karşılığında Hz. Muaviye (r.a) 'ye halifeliği bırakarak geri çekildi ve büyük bir çatışmanın önüne geçerek iki taraf arasında barış olmasını sağladı.

Böylelikle Resûlullah Efendimiz'in (s.a.v) hadîs-i şerifi tahakkuk etmiş oldu. Yine bunun gibi Resûlullah Efendimiz'in (s.a.v) binlerce hadîs-i şerifi vardır ve ne söylemiş ise de aynen olduğu gibi çıkmıştır.

Bazı evliyalara Allah (c.c) bazı şeyleri bildirmiş, onların da söyledikleri olduğu gibi aynen çıkmıştır. Ama evliyaların söyledikleri peygamberlerin söyledikleri gibi değildir.

Yani peygamberlerin söylemiş olduğu sözler aynen çıksa da, evliyaların bazı sözleri çıkmayabilir. Evliyanın sözleri muhtemeldir, yakîn değildir.

Meselâ Hz. Ebû Bekir (r.a) hastalandığı zaman yanındaki kızı Hz. Aişe (r.a) validemize:

- Ben seni çok seviyorum, bütün mirasımı da sana bırakmak isterdim, ancak şeriata göre miras taksimi ne ise öyle mirasımı paylaşacaksınız, üç kız iki erkek kardeşin ile aranızda paylaşırsınız, demiş.

Hz. Aişe (r.a) validemiz de:

- Babacığım biz üç değil iki kız kardeşiz, üçüncüsü kim? deyince. Hz. Ebû Bekir (r.a):

- Hanımım hamiledir, ben öyle zannediyorum ki, doğacak bebek kız olacak, demiş ve hakikaten de, aynen dediği gibi bebek kız doğmuştur.

Demek ki, Allah (c.c) bildirdiği zaman kişi bilebilir.

Vahhabiler diyor ki; "Gaybı Allah'tan (c.c) başka kimse bilemez" tamam amenna ve soddakna! Allah'ın (c.c) gaybı bilmesi, zatîdir, küllîdir kendindedir. Başkaları ise ancak Allah'ın (c.c) bildirmesi ile bilebilir. Evliyalar da, peygamberler de ancak Allah (c.c) bildirirse bilebilir, bildirmez ise bilemezler daha önce söylediğimiz gibi, peygamberlerinki delili katî olup yakînî vardır. Evliyaların ise zannîdir. Delil kat-î değildir.

Muhterem kardeşlerim!

Bir de tenasüh, yani ruhların bir bedenden bir başka bedene girmesi meselesi var ki, dinimiz böyle bir şeyi kesinlikle reddediyor ve bu mümkün değildir. Şimdi bazı insanlar ruhların insandan insana veya insandan hayvana geçebileceğine inanıyorlar. Fakat dediğimiz gibi böyle bir şey kesinlikle yoktur.

Cenab-ı Mevlâ (c.c) Kur'ân-ı Kerîm'inde:

"Her nefis kendi yaptığı şeyle meşgul olacak" buyuruyor. (*Müderriis, 38*)

Meşgul olan ruh nereye gidecek? Yine Kur'ân-ı Kerîm'de kabir azabından bahsediliyor, kabir azabına yakalanan bir ruh o azaptan kurtulup da nasıl bir başka bedene veya yere

gidebilecek? Herkes öldüğü zaman ya nîmet içinde ya da azap içinde olacak. Allah (c.c) hepimizin ruhunu nîmet içinde bıraksın inşaallah. Kişi öldüğü zaman ruh bedenden ayrılır, beden çürür ve yalnızca ruh nimet veya azap içinde olur. Âhirette ise hem ruh hem de beden nimet veya azap içinde olacak. Kabirde beden çürüyecek ve sadece ruh kalacak hele hele azap içindeki bir ruh nasıl bir başka bedene girecek? Böyle bir şey kesinlikle mümkün değildir. Ancak bu cinlerin fitnesi yüzünden, bazı îmanı zayıf kişiler tenasühü kabul ediyorlar.

Şimdi örnek olarak size bir olayı anlatmak istiyorum. Bu tenasühü kabul edenlerden biri:

- Ben insan ruhunun hayvandan insana geçtiğini kabul etmiyorum, ancak insandan insana geçmesini kabul ediyorum, demiş.

Sebebi sorulduğunda ise bundan 5-6 sene evvel olan bir olayı anlatmış:

- Balıkesir’de 6 yaşındaki bir kız çocuğu devamlı olarak “Benim beyim Amerikalı bir albay” diyordu. Nihayet 6 yaşındaki kız çocuğundan Amerikalı albayın telefonunu öğrenip aradık, gerçekten de Amerikalı albayı bulup: “Evli misin, bekâr mısın? diye sorduk. O Amerikalı albay da eşinin 6 sene önce vefat ettiğini söyledi. Bu duruma göre 6 yaşındaki kız çocuğu doğru söylüyor. Yani 6 sene önce vefat eden Amerikalı albayın hanımının ruhu, Balıkesir’deki bu kız çocuğunun bedenine girmiş bu nedenle ben tenasühü kabul ediyorum, demiş.

Hâlbuki onun ruhu değil, şeytanı geçti. Bunları telkin eden de o şeytandır. Adamın îmanı zayıf olduğu için ” işte bu tenasühtür” diyor.

Dediğimiz gibi “tenasüh” dinimize, inancımıza, îtikadımıza muhaliftir. Cenab-ı Mevlâ (c.c) Kur’ân-ı Kerîm’de firavundan bahsederken sabah akşam onların daima ateş içerisinde olduğunu bizlere bildiriyor.

Bu kâfirlerin, münafıkların ruhu ateş içerisinde çıkıp da nasıl bir başka bedene girecek? Demek ki “tenasüh” diye bir şey yoktur.

İkinci konu “ricat” meselesidir. Bu Şiilerin kabul ettiği “ricat” nedir? Bu inanca göre insanlar ölecek ve kıyametten önce herkes tekrar dirilecek, yaşayacak, ölecek sonra tekrar kıyamet kopacak. Hatta buna da Kur’ân-ı Kerîm’den:

“Yâ Rabbi! Bizleri iki defa öldürdün, iki defa yaşattın!” (*Ğafir(Mü’min), 11*)

Âyetini delil olarak getiriyorlar. Oysaki o âyetin mânâsı öyle değildir. Bu çok yanıltır. O Âyetin mânâsı insanlar iki defa ölecek iki defa dirilecek anlamında değildir. İnsan bu dünyaya ölü olarak gelmiştir. Yani, kişi babasının sulbünden nütfe olarak, meni olarak ve ölü olarak dünyaya gelmiş, anne karnında dirilmiş, doğduğunda dünya da yaşayıp ölmüş, sonra tekrar dirilecek ve yaşayacaktır. Bu şekilde iki ölüm ve iki yaşam söz konusudur.

Kur’ân-ı Kerîm’de Cenab-ı Mevlâ (c.c):

“Sizler ölüydünüz, canlandınız, sonra yine ölüp yine kalkacaksınız” buyurmuştur. (*Bakara, 28*)

Bunlar kabul etmiyorlar. Bizim kitabımız var elhâmdulillah, Resûlullah'ın (s.a.v) sözü var elhâmdulillah. Bizim bunlara tâbi olmamız lâzımdır. Allah'ın kitabı çok kapsamlı olduğu için bu kitabı bizlere tercüme eden bizzat Hz. Muhammed Mustafa'dır (s.a.v). Onun için "ricat" diye de bir şey yoktur.

Allah (c.c):

"Biz sana Kur'ân-ı Kerîm'i bildirdik ki, sen onlara açıklayasın" buyurmuştur. (Nahl:44)

Bir insan, "Ben Kur'ân-ı Kerîm'i kabul ediyorum, ama hadisleri kabul etmiyorum" dese bu küfürdür ve bu kişi Kur'ân-ı Kerîm'i de kabul etmiyor demektir.

Peki akşam namazının kaç rek'at olduğu, yatsı namazının farzının dört rek'at olduğu Kur'ân-ı Kerîm'de var mıdır? Bunları nereden öğrendik? Resûlullah Efendimiz'den (s.a.v) öğrendik. Demek ki Allah'ın (c.c) kelâmı ne kadar hak ise, Resûlullah'ın (s.a.v) kelâmı da o kadar haklıdır.

Allah (c.c) bizlere, Resûlullah'ı (s.a.v) çok sevmeyi ve O'nun yolundan ayrılmamayı, kıyamet gününde de O'nun (s.a.v) şefaatine nail olmayı nasip eylesin inşaallah...

Aziz ve Muhterem kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.v), ne söylemiş ise doğru söylemiştir ve Cenab-ı Mevlâ da (c.c) onu tasdiklemiştir. Bu yüzden Peygamber Efendimiz (s.a.v) âhir zaman alâmetlerinden yani, Mehdi'den (a.s), Deccal'den, Hz. İsa'nın (a.s) inişinden vs. bahsetmiştir.

Bunlar doğrudur, gerçektir ve zamanı geldiğinde de olacaktır inşaallah. Ancak şu an ne Mehdi (a.s) gelmiştir, ne Hz. İsa (a.s) gökten inmiştir. Ne de deccal çıkmıştır. Bunlar olacağı zaman inşaallah bileceğiz ve bildireceğiz. Şu âna kadar belki yüz elli tane sahte mehdi çıkmıştır. Ancak bunların hepsi yalan, uydurma ve hurafedir. Hz. Mehdi'nin (a.s) Resûlullah'ın (s.a.v) bildirdiği özellikleri vardır.

Adı Resûlullah'ın (s.a.v) adına, annesinin adı Resûlullah'ın (s.a.v) annesinin adına, babasının adı Resûlullah'ın (s.a.v) babasının adına benzeyecek, doğumu Medine-i Münevvere, zuhûr ettiği yer ise Mekke-i Mükerremlere olacaktır. O'nun hükmü ise Hz. İsa'dan (a.s) sonra olacak, yani Hz. İsa'dan (a.s) sonra hüküm sürecektir. Fakat şu günümüzde bazı insanlar bunları inkâr ediyorlar. Allah (c.c) muhafaza eylesin. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz, açık açık Deccal'den de bahsetmiştir. Bugün bu da inkâr ediliyor ama bu da gerçekleşecektir. Resûlullah (s.a.v):

"Mehdi'den önce mehdyunlar çıkacak, insanları irşad edecek. Deccal'den önce de Deccalun yani Deccallar çıkacak" buyurmuştur. (Buhari:3340, Müslim:8)

Bu gün hakikaten "deccalün"lar olsa da, hakikî deccal daha zuhur etmemiştir. Biz öyle itikad ediyoruz ki, deccal çıkacak, fitnesi de büyük olacaktır. Bu fitnesinde cinleri de kullanacaktır. Meselâ "ben Allah"ım diyecek ve insanların ölmüş anne babalarını dirilttiğini iddia edecek. Oysaki dirilenler, ölmüş gerçek anne ve babalar değil de, onların kisvesine girecek şeytan ve cinniler olacaktır. Hatta işte, sözde dirilmiş olan baba gelecek ve:

- Buna inanın bu hakır, îman edin! diyecek.

Oysaki bunlar gerçek anne baba değil, şeytan ve cinniler olacaktır. Allah (c.c) bizleri onların şerrinden muhafaza eylesin. Ancak Deccalı inkâr etmek hatadır, hem de büyük hatadır. Yetişsek de, yetişmesek de Deccal mutlaka çıkacaktır. Peygamber Efendimiz (s.a.v), her peygamberin kendi kavmine Deccal’i haber verip, korkuttuğunu bizlere bildirmiştir. Hatta kendisi son peygamber olması hasebiyle, daha önceki Peygamberler zamanında çıkmadığı halde, kendi ümmeti zamanında mutlaka çıkacağını bildirmiş ve:

“Eğer benim zamanımda çıkarsa, Deccal’e karşı onunla ben mücadele edeceğim, eğer ben yetişmezsem, Allah (c.c) bütün mü’minlerin velisidir” buyurmuştur. (*Müsned, 8580*)

Muhterem kardeşlerim!

Gerek Deccalın fitnesinden, gerekse sihirden, büyüden, cinlerin şerrinden muhafaza olunmak için, şeriataın zâhirine dört dörtlük bağlı olmamız gerekir. Zâhirî şeriata tam bir bağlılık içerisinde olana hiçbir şey olmaz, ancak uykuya, rüyaya, hâle, vakı’aya bağlı olanların durumu hiç iyi olmuyor. Zaten hurafelere en çok inanan kişiler deccale en çok bağlanan insanlar olacaktır.

Bizim elimizde Kur’ân-ı Kerîm ve Resûlullah’ın (s.a.v) sünneti olmak üzere iki tane sağlam kaynağımız var. Bunlara bakmamız ve inanmamız lazımdır. Deccal’i de şu an inkâr ediyorlar, ancak bu konuda en az otuz tane hadîs-i şerif mevcuttur.

İkinci konu ise Hz. İsa’dır (a.s). Bu konuda Hristiyanlar Hz. İsa (a.s), hâşâ “Allah’ın (c.c) oğludur” dediler ve delâlete gittiler. Bizim îtikadımız ise, Hz. İsa (a.s), Resûlullah’tan (s.a.v) önce, İsrailoğullarına gönderilmiş ve babasız olarak Allah (c.c) tarafından:

“Var ol”

Emriyle dünyaya gelmiştir. Allah’ın (c.c) haşa oğlu değil, kulu ve peygamberidir. “Nasıl babasız dünyaya geldi” sorusuna biz de, Hz. Âdem’in (a.s) hem annesiz hem de babasız dünyaya gelişini örnek göstererek cevap verebiliriz.

Allah (c.c) mademki “Kadir”dir, Âdem’i (a.s) anne-babasız dünyaya getirdiğine göre, pekâlâ Hz. İsa’yı (a.s) babasız dünyaya getirebilir. Yine îtikadımız şudur ki; Hz. İsa (a.s) ölmemiştir. 33 yaşında iken Yahudilerin saldırısı sonucu Allah (c.c) tarafından bedeni ve ruhu ile gökyüzüne çıkartılmıştır. Bu bize Kur’ân-ı Kerîm’de bildiriliyor. Hz. İsa’yı (a.s) öldürmeye gelen Yahudilerden birisini, Allah (c.c) Hz. İsa’nın (a.s) kılığına soktu. Diğer Yahudiler de Hz. İsa (a.s) diye kendi arkadaşlarını öldürdü. Ancak sonradan:

- Eğer İsa bu ise, arkadaşımız nerede? Yok, bu arkadaşımız ise İsa nerede? diye şüpheye düşüklerini Cenâb-ı Mevlâ Kur’ân-ı Kerîm’de bize bildiriyor. Yine Kur’ân-ı Kerîm’de iki âyette Hz. İsa’nın (a.s) ineceği bildiriliyor. Hatta âyetin birisinde:

“Ehli kitaptan hiç kimse yoktur ki ölmeden önce O’na îman etmesin” buyuruluyor. (*Nisa, 159*)

Peygamber Efendimiz (s.a.v):

“Hz. İsa (a.s) Şam’ın doğusundaki beyaz minareye inecek” buyurmuştur. *(Tirmizî, 2166)*

Oysaki Resûlullah (s.a.v) haber verdiği zaman, Şam’da böyle bir cami de, minaresi de yoktu. Peygamberimiz (s.a.v) den yüz sene sonra Şam’ın doğusuna Emevî Cami yapıldı ve bu Emevî Caminin minaresi Hz. İsa’nın (a.s) ineceği minaredir.

Evet, Hz. İsa (a.s) inecek, evlenecek ve Hristiyanlık dinine göre değil, İslam dinine göre amel edecek ve İslâm dinine tâbi olacaktır. Böylelikle bizzat Peygamber Efendimiz’ (s.a.v) bir ferd ümmeti olacaktır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) âhir zaman peygamberidir. Hz İsa (a.s) gelse de yine âhir zaman peygamberidir. Çünkü Hz İsa (a.s) Peygamber olarak değil, O’nun (s.a.v) bir ümmeti olarak gelecektir. Hz. İsa (a.s) geldiği zaman Hristiyanlar:

“Biz ona Allah’ın oğlu diyorduk, oysaki O evlenip, çocuk sahibi oldu”, diyerek hep birlikte İslâm dinine girecekler. Hz. İsa (a.s) belirli bir süre yeryüzünde yaşadıktan sonra vefat edecek ve Resûlullah’ın (s.a.v) yanında kendisi için hazırlanmış özel bir yere defnedilecektir. Hayatta iken Deccal’i O öldürecektir.

Hz. İsa’nın (a.s) vefatından sonra Hz. Mehdi hüküm sürecek, onun zamanında da dünya hoş olacak, ancak Hz. Mehdi’nin vefatından sonra ise dünya artık karma karışık olacaktır. Ondan sonra ise artık Yecüc, Mecüc ve dabbetül arz gelecektir. Demek ki Hz. İsa (a.s) hem bedeni hem de ruhu ile göktedir. Belirli bir vakitte de inecektir.

Allah (c.c) bizleri hak yoldan ayırmasın inşaallah. Bizleri Deccal’in fitnesinden de muhafaza eylesin inşaallah. Âmin.